

בעזרת השם יתברך

גליון # 20 - חודש אייר תשכ"ט

אגרון עולמי לגלות את האמת על חיוב ישוב ארץ ישראל
שהיא מצות עשה מן התורה ושקולה כנגד כל מצות התורה

בירורי הלכות מכל ספרי שאלות ותשובות

הגליונות האלו מיוסדים לשבור את כח של אלו שמוציאים דיבתם רעה על ארצינו הקדושה כמו שכתוב בספר חפץ חיים בהקדמה, וז"ל: ועוד הלא ידוע הוא שנגזר עלינו גלות מפבר מעת מעשה המרגלים, כמו שכתוב בתהלים (פרק קי"ו, כ"ו-כ"ז), "וַיִּשְׂא יְדוֹ לָהֶם לְהַפִּיל אוֹתָם וְגו' בְּגוֹיִם וּלְזָרוֹתָם בְּאַרְצוֹת", וכמו שפרש רשארץ ישראל שם והרמב"ן בפ' שש שלח, (במדבר י"ד א') וְחָטְא הַמְּרַגְלִים הֲלֵא הִיא עוֹן לְשׁוֹן הָרָע, וְכִמוּ דְאִיתָא בְּעַרְכֵּינוּ (דף ט"ו). אִם כֵּן אֲנוּ מְכַרְחִין לְתַקְנָן זֶה הַחֲטָא קִדְּם הַגְּאֻלָּה. וכדאיתא בתנא דבי אליהו שהלשון הרע עולה עד כנגד כסא הכבוד, ובפרט כשהוא מדבר נגד ארץ ישראל.

על ידי שנלמוד על מצות ישוב ארץ ישראל נזכה שכל בני ישראל יעלו לארצינו הקדושה כמ"ש בעובדיה (פרק א פסוק יז) וְבָהֵר צִיּוֹן תִּהְיֶה פְּלִיטָה וְהָיָה קִדְּשׁ וַיִּרְשׁוּ בֵּית יַעֲקֹב אֶת מוֹרְשֵׁיהֶם. (ובספר ישעיה פרק ס פסוק כא) וְעַמְּךָ כָּלֵם צְדִיקִים לְעוֹלָם וַיִּרְשׁוּ אֶרֶץ נָצַר מְטַעֵי מַעֲשֵׂה יָדֵי לְהַתְּפָאֵר. הַקְּטָן יִהְיֶה לְאֶלֶף וְהַצָּעִיר לְגוֹי עַצוּם אֲנִי ה' בְּעֵתָהּ אַחֲשֶׁנָּה. ונזכה בקרוב ממש לביאת משיח צדקינו בב"א.

עוד לקטנו מדברי חז"ל בש"ס בבלי ירושלמי ומדרשים, זוהר הקדוש תיקונים וספרי הראשונים, ומספרי מוסר וספרי ח"ן מגדולי האחרונים וספרי תלמידי הבעל שם טוב זצלה"ה

עיה"ק צפת תובב"א

מצות ישיבת ארץ ישראל

על פי שאלות ותשובות באלף שנים האחרונות

שו"ת מבי"ט חלק ב סימן רמז

שאלה ראובן נשא אשה מחוצה לארץ ושניהם היו מעיר אחת ועכשיו נשאו לבו של ראובן לעלות לארץ ישראל לדור והיא אינה רוצה לעלות ילמדנו רבינו אם נדין בנדון דידן דין הברייתא שאמר הוא אומר לעלות והיא אומרת שלא לעלות כופין אותה לעלות ואם לאו תצא בלא כתובה או אם יש לחוש לדברי כ"ר צמח או אין לחוש אחר שהוא יחיד ואם תמצא לומר תצא בלא כתובה מהו פי' אם דינה כדין מורדת שאם אבדו כל נכסי שקבל הבעל אחריותן עליו אינו משלם כלום ואם דינה כדין היוצאות שלא בכתובה שאין להן לא תוספת ולא עקר כתובה וג"כ ילמדנו רבינו שאם תפסה מנכסי הבעל שאינן בכלל נדונייתא אם חייבת להחזירן לבעל או לאו ילמדנו רבינו האמת.

תשובה אם זה שרוצה לעלות לארץ ישראל מחוצה לארץ הוא רחוק הרבה מארץ ישראל שיש סכנה בדרכים ללכת ממלכות למלכות אשר אין שלום ביניהם בין בים בין ביבשה אינם יכולים לכוף זה את זה לעלות וגם אם חוצה לארץ זו אינה רחוקה והוא מלכות אחד אם הוא שעת חירום שיש סכנה בדרכים ימתינו עד שיעבור זעם שיהיו הדרכים בטוחים שאין הסוחרים נמנעים מללכת ולבא באותם הדרכים ונפרש כי בכל מלכות עוטמאן ירה /יר"ה/ מאבילונה עד ארץ ישראל ומשאר מקומות של רומילו ונטולי גם כן עד ארץ ישראל הכל מלכות אחד וברוב הזמנים כל הדרכים משם לארץ ישראל הולכים ובאים שיירות ויכולים בעל ואשתו לכוף זה את זה לעלות וכל שכן ממצרים וסביבותיה שיכולים לכוף זה את זה ואפילו ממלכות למלכות כמו מויניציאה וכל איטליא כשיש שלום בין המלכיות והולכים ובאים בני מלכות זה לחבירו יכולים לכוף הבעל ואשתו זה את זה ואפילו מסוף המערב לנוא אמון שכתב כ"ר שלמה ב"ר שמעון ב"ר צמח ז"ל שאין כופין היינו בזמן ההוא שהיו המלכיות מקפידות זו על זה והיה אז סכנה גדולה לבא משם לארץ ישראל אבל בזמן הזה שרוב אותם ארצות של מערב הן של מלכות עוטמאן של המלך האדיר סולטאן וסלים ירה /יר"ה/ לעולם הולכים ובאים ויכולים לכוף אם לא בשעת חירום אפילו שהוא מלכות אחד גם כי לפעמים יש סכנת שביה וסכנת נפשות לעולם כל הדרכים הם בחזקת סכנה וצריכים להודות לא - ל יתברך כמו הולכי המדברו' ואינו מעכב את הכפיה לעלות אלא באותם הימים שיש סכנה ידועה בדרכי' אבל כשכל הסוחרים אינם נמנעים מללכת בדרכי' גם איש ואשתו יכולים לכוף זה את זה כמו שכתבתי. ולענין הכתוב' אם אין האשה רוצה לעלות שתצא בלא כתובה זהו כתובה מנה ומאתי' ותוספת אבל נדוניי' אינה מפסדת כל מה שיש בידה מנכסי נדונייתא או מלבושי' ותכשיטי' שנתן לה בעלה עד כדי נדונייתא אבל אם נפסדו ותפסה מנכסי' אחרי' של בעלה אפילו חסר לה מנדונייתא שנפסדו מוציא מידה אם לא גרשה.